

Izsák Károlyné És Bíró Gyuláné

Anyám, Török Irén és a húga, Klári szüleik lakásában a zongora mellett ülnek, huszonhárom és huszonegy évesek. Mind a ketten tanultak zongorázni. Klári nem különösebben, anyám nagyon szerette a komolyzenét. A képzőművészet még jobban érdekelte őket. Kiállításokra nem jártak, reprodukciókról ismerkedtek a festészet remekeivel. Művészeti könyveik is voltak, de főleg képeslapokat gyűjtöttek. Az úgynevezett Stengl-lapok (Stengl egy német kiadó volt) postai levelezőlapok voltak, festmények jó minőségű reprodukciójával, rövid, színvonalas -- német nyelvű -- ismertetővel. A Török lányok szenvedélyesen és tervszerűen gyűjtötték ezeket, rokonok, barátnők és udvarlók küldték nekik postán, vagy adták ajándékba, címzés, szöveg nélkül.